

คุณภาพข้อมูลทางบัญชีที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจ ของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัด สงขลา

Quality of Accounting Information Affecting Decision Efficiency of SMEs'
Entrepreneurs in Songkhla Province

วันที่รับบทความ : 23/04/2562
วันแก้ไขบทความ : 24/05/2562
วันตอบรับบทความ : 28/05/2562

สุทธาทิพย์ บุญเรือง¹, ปรีชญา ชุมศรี² และ มัทนชัย สุทธิพันธุ์³
Suttatip Boonruang¹, Preechaya Chumsri² and Muttanachai Suttipun³

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและประสิทธิภาพในการตัดสินใจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดสงขลา และเพื่อศึกษาอิทธิพลของคุณภาพข้อมูลทางบัญชีที่มีต่อประสิทธิภาพในการตัดสินใจของผู้ประกอบการ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทธุรกิจบริการ ที่จดทะเบียนในรูปแบบบริษัทจำกัดและห้างหุ้นส่วนจำกัด ในจังหวัดสงขลา จำนวน 255 ราย ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงซ้อน ผลการวิจัยพบว่า ระดับคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและประสิทธิภาพการตัดสินใจอยู่ในระดับสูงสุด นอกจากนั้น คุณภาพข้อมูลทางบัญชีด้านความเข้าใจได้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความเชื่อถือได้และด้านการเปรียบเทียบกันได้ มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพในการตัดสินใจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดสงขลา

คำสำคัญ : คุณภาพข้อมูลทางบัญชี, ประสิทธิภาพการตัดสินใจ, ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

¹ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

Master Student, Master of Business Administration Program in Small and Medium Enterprises Management, Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Srivijaya

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

Assistant Professor, Dr., Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Srivijaya

³ อาจารย์ ดร., คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Dr., Faculty of Management Sciences, Prince of Songkla University

Abstract

This study aimed to investigate the level of accounting information quality and decision efficiency of SMEs' entrepreneurs in Songkhla province and to test the effects of accounting information quality on decision efficiency. Sample were 255 service business entrepreneurs in SMEs that registered as either Company Limited and Limited Partnership, Songkhla Province. Percentage, mean, standard deviation and multiple regression were used to analysis the data. As the results, the level of accounting information quality and decision efficiency was in highest level. Moreover, there was a significant positive effect of accounting information quality in aspect of understandability, relevance , reliability and comparability on decision efficiency.

Keywords : Quality of Accounting Information, Decision Efficiency, SMEs' Entrepreneurs

บทนำ

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprise หรือ SMEs) มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยเฉพาะการขยายตัวของอัตราการผลิตของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) SMEs เป็นธุรกิจที่สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ระบบเศรษฐกิจและสังคมไทยอย่างมหาศาล ทั้งในแง่ของการสร้างงาน การสร้างรายได้ เป็นทั้งผู้ผลิต และผู้ให้บริการ ก่อให้เกิดรายได้กับชุมชน และประเทศ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2560) จากสถิติ ณ วันที่ 11 ก.ค. 2560 พบว่า เศรษฐกิจไทยขับเคลื่อนโดย SMEs เป็นกำลังสำคัญมากขึ้นทุกปี พบจำนวน SMEs ไทยอยู่ที่ประมาณ 3,000,679 ราย เทียบกับปีก่อนที่มีจำนวน 2,765,966 ราย เพิ่มขึ้น 238,713 ราย หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.63 ซึ่งในจำนวนทั้งหมดนี้มีเพียงร้อยละ 50 ที่ก้าวผ่านปีแรกไปได้ร้อยละ 10 ต้องปิดกิจการไปในที่สุด (Smart SMEs, 2561) เนื่องจากธุรกิจส่วนใหญ่ประสบปัญหาบางอย่างที่ไม่สามารถไปต่อได้ เช่น ปัญหาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ซึ่งเทคโนโลยีเป็นองค์ประกอบและปัจจัยที่สำคัญในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งธุรกิจ SMEs ยังขาดความรู้พื้นฐานด้านเทคนิคอันทันสมัยที่นำมาสร้างความแตกต่างให้กับผลิตภัณฑ์และบริการ ซึ่งหากมีการประยุกต์นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้สามารถยกระดับธุรกิจ สร้างมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ นำมาสู่การอยู่รอดของธุรกิจในสถานการณ์แข่งขันที่รุนแรงได้ นอกจากนั้นยังมีปัญหาด้านการตลาด ซึ่ง SMEs มักขาดข้อมูลทางด้านการตลาดไม่ว่าจะเป็นข้อมูลคู่แข่ง ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค รวมถึงช่องทางการเข้าถึงผู้บริโภค ทำให้การกระจายสินค้าเป็นอุปสรรค การทำการตลาดเป็นไปได้อย่างยาก และคุณภาพผลิตภัณฑ์ยังมีความโดดเด่นไม่เพียงพอ ส่งผลให้ไม่เกิดการจดจำผลิตภัณฑ์จากผู้บริโภค นอกจากนั้น ปัญหาสำคัญที่เกิดจาก SMEs วางแผนบัญชีผิดพลาดเนื่องจากไม่ทราบสถานการณ์ทางธุรกิจที่แท้จริง มีการวางแผนทำบัญชีที่ไม่ถูกต้องตั้งแต่แรก มี

การจัดทำบัญชีหลายบัญชีเพื่อหลบเลี่ยงภาษี ทำให้เกิดความสับสนในการสรุปกำไร จนส่งผลกระทบต่อหุ้นส่วนในการเกิดความขัดแย้งในองค์กรและส่งผลกระทบต่อเงินทุนไม่เพียงพอกับความต้องการขยายธุรกิจ (KrungthaiSME Focus, 2562)

ปัจจุบันหน่วยงานของภาครัฐยังคงเป็นหน่วยงานที่สำคัญในการส่งเสริม SMEs ให้ทำบัญชีเดียวและให้เข้าระบบให้ถูกต้อง ได้มีการจัดหาโปรแกรมการทำบัญชีง่ายๆ ไม่มีค่าใช้จ่ายเพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้ประกอบการ SMEs ให้ทำบัญชีทุกอย่างได้ถูกต้องตามกฎหมายบัญชี ทำให้ SMEs มีงบการเงินที่มีความน่าเชื่อถือ (พรณี วรวิจิตรสถิต, 2559) สามารถช่วยให้ผู้ประกอบการ SMEs รู้ต้นทุนของธุรกิจ ทำให้แข่งขันได้ และสามารถนำมาบริหารจัดการธุรกิจให้เกิดกำไรอย่างยั่งยืน นอกจากนี้การบริหารงานให้ประสบความสำเร็จได้นั้นต้องอาศัยข้อมูลทางบัญชีเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการบริหารงาน ซึ่งข้อมูลทางบัญชี ได้แก่ งบการเงินซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการรายงานการเงิน ประกอบด้วย งบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด นโยบายการบัญชี และหมายเหตุประกอบงบการเงิน ข้อมูลทางบัญชีจะมีประโยชน์ต่อผู้ประกอบการ SMEs ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ก็ต่อเมื่อ งบการเงินมีลักษณะเชิงคุณภาพตามที่แม่บทบัญชีกล่าวไว้ ประกอบด้วย ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน 2 ประการ ได้แก่ 1. ความเชื่อถือได้ คือ ข้อมูลที่เชื่อถือได้ต้องนำเสนอเหตุการณ์เชิงเศรษฐกิจโดยครบถ้วน เป็นกลาง และปราศจากข้อผิดพลาดที่มีสาระสำคัญ 2. ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ คือ ข้อมูลทางการเงินที่มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจต้องสามารถสร้างความแตกต่างในการตัดสินใจได้อย่างมีสาระสำคัญ โดยช่วยผู้ใช้งบการเงินยืนยันผลของเหตุการณ์หรือรายการค้าในปัจจุบันที่จะเกิดขึ้นในอนาคต นอกจากนี้ยังสามารถเพิ่มประโยชน์ได้มากยิ่งขึ้นด้วยลักษณะเชิงคุณภาพเสริม ซึ่งประกอบด้วย 4 ประการ ได้แก่ 1. การเปรียบเทียบกันได้ คือ ข้อมูลทางการเงินที่คล้ายกันของกิจการอื่นสำหรับรอบระยะเวลารายงานเดียวกัน หรือโดยการเปรียบเทียบกับข้อมูลทางการเงินที่คล้ายกันของกิจการเดียวกันสำหรับรอบระยะเวลารายงานอื่น ต้องสามารถใช้ในการระบุความแตกต่างหรือความเหมือนของเหตุการณ์เชิงเศรษฐกิจระหว่างสองเหตุการณ์ได้ การใช้นโยบายทางการเงินบัญชีมาถือปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจะสามารถช่วยให้ข้อมูลสามารถเปรียบเทียบกันได้ 2. ยืนยันความถูกต้องได้ คือ ข้อมูลที่สามารถยืนยันความถูกต้องได้สามารถทำให้ผู้ใช้งบการเงินที่มีระดับความรู้และความอิสระที่แตกต่างกัน เกิดความเห็นที่ยอมรับกันได้ ถึงแม้จะไม่เห็นด้วยอย่างสมบูรณ์ก็ตาม 3. ความทันเวลา คือ ข้อมูลที่มีความทันต่อเวลาจะต้องเป็นข้อมูลที่ใช้รายงานทางการเงินสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจได้ก่อนที่ข้อมูลนั้นจะสูญเสียความสามารถในการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ 4. ความเข้าใจได้ คือ ข้อมูลที่ทำให้ผู้ใช้รายงานทางการเงินสามารถเข้าใจได้ เป็นข้อมูลที่น่าเสนออย่างกระชับชัดเจน โดยมีข้อสมมติว่าผู้ใช้รายงานทางการเงินมีความรู้พอควรเกี่ยวกับธุรกิจและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง และมีความสามารถที่จะอ่านและวิเคราะห์รายงานทางการเงินได้โดยใช้ความพากเพียรพอควร (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2554) เพื่อให้ผู้ประกอบการ SMEs ใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด และทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ภายใต้ประโยชน์สูงสุด เช่น ดูแลสุขภาพ การดำเนินงาน ฐานะการเงินของธุรกิจ ความสามารถในการทำกำไร ความสามารถในการก่อหนี้

ความคล่องตัวในการชำระหนี้ กำไรต่อหุ้น ต้นทุนต่อหน่วย ความสามารถในการทำกำไรของสินค้าแต่ละประเภท เป็นต้น นอกจากนี้ ข้อมูลทางบัญชียังมีประโยชน์ต่อบุคคลภายนอกองค์กร เช่น ผู้ถือหุ้น นักลงทุน ผู้ให้สินเชื่อ หน่วยงานรัฐบาล สมาคมอุตสาหกรรม คู่แข่งขัน สาธารณชนทั่วไป ไม่ว่าจะอยู่ในธุรกิจประเภทการผลิต (Manufacturing) ธุรกิจพาณิชยกรรม (Merchandising) หรือธุรกิจบริการ (Service) ต่างก็ใช้ข้อมูลทางบัญชีเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ไพบูลย์ ผจงวงศ์, 2550)

ในจังหวัดสงขลา ลักษณะธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา ส่วนใหญ่เป็นประเภทธุรกิจบริการ (พิทยา ศิริ, 2557) และยังเลือกใช้บริการจากสำนักงานทำบัญชีเป็นผู้ทำบัญชีและจัดทำงบการเงิน เนื่องจากประหยัดค่าใช้จ่ายมากกว่าการจ้างพนักงานบัญชี อีกทั้งผู้ให้บริการยังเป็นผู้มีประสบการณ์ด้านการจัดทำบัญชีสูง และมีความสามารถในการให้บริการด้านอื่นๆ เช่น การวางระบบบริหารจัดการ การให้คำปรึกษาด้านภาษีอากร (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์, 2560) จากสาเหตุที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาคุณภาพข้อมูลทางบัญชีที่มีผลต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อยืนยันว่าข้อมูลทางบัญชีที่มีคุณภาพจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ประกอบการ และเป็นข้อมูลในการพัฒนาส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการ SMEs ในจังหวัดสงขลา มีการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

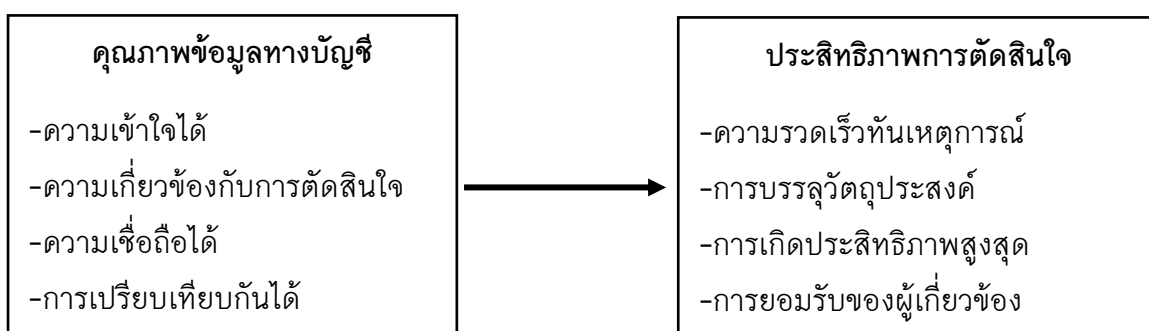
วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและประสิทธิภาพในการตัดสินใจ ของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดสงขลา
2. เพื่อศึกษาคุณภาพข้อมูลทางบัญชีที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการตัดสินใจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดสงขลา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ระเบียบวิธีการศึกษา

1. ประชากร (Population) คือ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทธุรกิจบริการ ที่จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดและห้างหุ้นส่วนจำกัด ในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา จำนวน 696 ราย (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์, 2561)

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทธุรกิจบริการ ที่จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดและห้างหุ้นส่วนจำกัด ในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา จำนวน 255 ราย โดยใช้สูตรของ Taro Yamane (สิทธิ อิศรธรณ์, 2550) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ค่าความคลาดเคลื่อนไม่เกินร้อยละ 5

ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในแต่ละประเภทของผู้ประกอบการ SMEs โดยคำนวณตามสัดส่วนร้อยละทั้งบริษัทจำกัดและห้างหุ้นส่วนจำกัด เพื่อให้มีโอกาสถูกเลือกเหมือนกัน โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด, 2554) ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

รูปแบบธุรกิจ SMEs	ประชากรที่ใช้ในการศึกษา		กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	
1.บริษัทจำกัด	391	56.18%	143
2.ห้างหุ้นส่วนจำกัด	305	43.82%	112
รวม	696	100	255

ที่มา : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์, 2561.

จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นบริษัทจำกัดจำนวน 143 ราย และห้างหุ้นส่วนจำกัดจำนวน 112 ราย เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างตามการสุ่มขั้นที่ 1 ผู้วิจัยทำการใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากจากจำนวนประชากรทั้งหมด

3. เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งมีคำถามแบบปลายปิด (Closed Ended Question) โดยครอบคลุมประเด็นต่างๆ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 คุณลักษณะของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา จำนวน 4 ข้อ ให้เลือกตอบจำนวน 1 ข้อ ได้แก่ รูปแบบธุรกิจ ให้ตอบตามความเป็นจริง จำนวน 3 ข้อ โดยครอบคลุมข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนพนักงาน จำนวนสินทรัพย์ถาวรและระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจ ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพข้อมูลทางบัญชี จำนวน 16 ข้อ โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความเข้าใจ จำนวน 4 ข้อ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ จำนวน 4 ข้อ ด้านความเชื่อถือได้ จำนวน 4 ข้อ และด้านการเปรียบเทียบกันได้ จำนวน 4 ข้อ ลักษณะของข้อคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Likert

Rating Scale) โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด ประยุกต์จากงานวิจัยของ สายฝน วิสัย (2558) ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจ จำนวน 16 ข้อ โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ จำนวน 4 ข้อ ด้านบรรลุมิติประสงค์ จำนวน 4 ข้อ ด้านเกิดประสิทธิผลสูงสุด จำนวน 4 ข้อ และด้านการยอมรับจากผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 4 ข้อ ลักษณะของของข้อคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Likert Rating Scale) โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด ประยุกต์จากงานวิจัยของ สายฝน วิสัย (2558)

ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาโดยภาพรวมมีค่าไม่ต่ำกว่า 0.67 และมีการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-Out) กับผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทธุรกิจบริการ ที่จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดและห้างหุ้นส่วนจำกัด ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 26 ราย เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในภาพรวม ด้านคุณภาพข้อมูลทางบัญชี เท่ากับ 0.959 และด้านประสิทธิภาพการตัดสินใจ เท่ากับ 0.955

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทธุรกิจบริการ ในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบส่งถึงผู้ประกอบการด้วยตนเอง รวมทั้งสิ้น 255 ราย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย การหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษา

คุณลักษณะของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา

ข้อมูลคุณลักษณะของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา ประกอบด้วย รูปแบบธุรกิจ จำนวนพนักงาน และระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคุณลักษณะของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา

ข้อมูลคุณลักษณะของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา	จำนวน (n=255)	ร้อยละ
รูปแบบธุรกิจ		
บริษัทจำกัด	143	56.1
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	112	43.9
จำนวนพนักงาน (คน)		
ค่าเฉลี่ย (Mean)	16.5	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	27.3	
ค่าต่ำสุด (Minimum)	2.0	
ค่าสูงสุด (Maximum)	190.0	
ระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจ (ปี)		
ค่าเฉลี่ย (Mean)	11.7	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	9.0	
ค่าต่ำสุด (Minimum)	1	
ค่าสูงสุด (Maximum)	54.0	

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจในรูปแบบบริษัทจำกัด ร้อยละ 56.1 และรูปแบบห้างหุ้นส่วนจำกัด ร้อยละ 43.9 มีจำนวนพนักงานเฉลี่ย 16.5 คน โดยมีจำนวนพนักงานน้อยที่สุด 2 คน มากที่สุด 190 คน และมีระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจเฉลี่ย 11.7 ปี โดยมีดำเนินธุรกิจเป็นระยะเวลาน้อยที่สุด 1 ปี มากที่สุด 54 ปี ตามลำดับ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับคุณภาพข้อมูลทางบัญชี

ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับคุณภาพข้อมูลทางบัญชี ประกอบด้วยประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ ความเข้าใจได้ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเชื่อถือได้ และการเปรียบเทียบกันได้ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพข้อมูลทางบัญชีในภาพรวม

คุณภาพข้อมูลทางบัญชี	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ความเข้าใจได้	4.21	0.64	มากที่สุด
ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	4.17	0.61	มาก
ความเชื่อถือได้	4.33	0.57	มากที่สุด
การเปรียบเทียบกันได้	4.27	0.58	มากที่สุด
รวม	4.24	0.54	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพข้อมูลทางบัญชีในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.24$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีเพียงด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.17$) ส่วนด้านอื่นๆ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับคะแนน ได้แก่ ด้านความเชื่อถือได้ ($\bar{X}=4.33$) ด้านการเปรียบเทียบกันได้ ($\bar{X}=4.27$) และด้านความเข้าใจได้ ($\bar{X}=4.21$)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับประสิทธิภาพการตัดสินใจ

ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับประสิทธิภาพการตัดสินใจ ประกอบด้วยประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ ความรวดเร็วทันเหตุการณ์ บรรลุวัตถุประสงค์ การเกิดประสิทธิผลสูงสุด และการยอมรับจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจในภาพรวม

ประสิทธิภาพการตัดสินใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ความรวดเร็วทันเหตุการณ์	4.22	0.58	มากที่สุด
บรรลุวัตถุประสงค์	4.22	0.56	มากที่สุด
การเกิดประสิทธิผลสูงสุด	4.18	0.58	มาก
การยอมรับจากผู้ที่เกี่ยวข้อง	4.24	0.57	มากที่สุด
รวม	4.22	0.52	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.22$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีเพียงด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุดที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.18$) ส่วนด้านอื่นๆ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับคะแนน ได้แก่ ด้านการยอมรับจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}=4.24$) ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ และด้านบรรลุวัตถุประสงค์ ($\bar{X}=4.22$)

ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของธุรกิจและคุณภาพข้อมูลทางบัญชีกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดสงขลา

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของธุรกิจและคุณภาพข้อมูลทางบัญชีกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดสงขลา ซึ่งนำเสนอในรูปแบบของเมตริกสหสัมพันธ์ (Correlation Matrix) พบว่า ตัวแปรอิสระด้านคุณลักษณะของธุรกิจที่เป็นรูปแบบธุรกิจมีความสัมพันธ์ในทางเดียวกับประสิทธิภาพการตัดสินใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.186 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก

ตารางที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของธุรกิจและคุณภาพข้อมูลทางบัญชีกับประสิทธิภาพการตัดสินใจด้วยตารางเมตริกสหสัมพันธ์ ด้วยวิธี Pearson Correlation

ตัวแปร	ความเข้าใจได้	ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	ความเชื่อถือได้	การเปรียบเทียบกันได้	รูปแบบธุรกิจ	จำนวนพนักงาน	ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ	ประสิทธิภาพการตัดสินใจ
ความเข้าใจได้	1							
ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	.760**	1						
ความเชื่อถือได้	.728**	.754**	1					
การเปรียบเทียบกันได้	.737**	.746**	.724**	1				
รูปแบบธุรกิจ	.203**	.231**	.178**	.156*	1			
จำนวนพนักงาน	-.008	-.015	-.038	.021	.177**	1		
ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ	-.053	-.012	.020	-.012	-.092	.085	1	
ประสิทธิภาพการตัดสินใจ	.768**	.781**	.772**	.780**	.186**	-.036	.019	1
VIF	3.023	3.309	2.896	2.892	1.112	1.056	1.030	

หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 , * หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนคุณภาพข้อมูลทางบัญชีมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการตัดสินใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน โดยตัวแปรด้านคุณภาพทางบัญชีที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการตัดสินใจมากที่สุด คือ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

($r=0.781$) รองลงมา ได้แก่ การเปรียบเทียบกันได้ ($r=0.780$) ความเชื่อถือได้ ($r=0.772$) และความเข้าใจได้ ($r=0.768$) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์น้อยที่สุด อย่างไรก็ตาม ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและประสิทธิภาพการตัดสินใจดังกล่าว มีค่าความสัมพันธ์ในระดับสูงทุกค่า ดังแสดงในตารางที่ 5

คุณภาพข้อมูลทางบัญชีและคุณลักษณะของธุรกิจที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการตัดสินใจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดสงขลา

ในการวิเคราะห์ปัจจัยด้านคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและคุณลักษณะของธุรกิจที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการตัดสินใจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นการทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเข้าพร้อมกัน (Enter Multiple Regression) โดยตัวแปรอิสระแต่ละตัวต้องไม่มีความสัมพันธ์กันสูงเกินไปจนก่อให้เกิด Multicollinearity ซึ่งเป็นเงื่อนไขข้อหนึ่งในการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression Analysis) คือ ตัวแปรอิสระแต่ละตัวต้องเป็นอิสระกัน สามารถพิจารณาการใช้วิธีวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละตัว หรือความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและคุณลักษณะของธุรกิจที่ส่งผลต่อผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดสงขลา และนำเสนอในรูปแบบของเมตริกสหสัมพันธ์ (Correlation Matrix) พบว่า ไม่มีตัวแปรอิสระคู่ใดมีปัญหาความสัมพันธ์กันเองสูง เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทุกคู่มีค่าระหว่าง 0.008 – 0.760 โดยตัวแปรอิสระคู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ ความเข้าใจได้กับความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.760 ที่นัยสำคัญทางสถิติ .01 (ตัวแปรอิสระทั้งสองตัวมีค่า VIF = 3.023 และ 3.309 ตามลำดับ)

หลังจากทดสอบข้อตกลงตามเงื่อนไขของการวิเคราะห์ถดถอยเชิงซ้อนแล้ว ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์อิทธิพลของคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและคุณลักษณะของธุรกิจที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการตัดสินใจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดสงขลา ด้วยวิธีเข้าพร้อมกัน (Enter Multiple Regression) ผลการศึกษาพบว่า

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการตัดสินใจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดสงขลา หรือเป็นตัวแปรที่เข้าสู่สมการทำนายมีเพียงตัวแปรคุณภาพข้อมูลทางบัญชี ได้แก่ ความเข้าใจได้ (X_1) ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ (X_2) ความเชื่อถือได้ (X_3) และการเปรียบเทียบกันได้ (X_4) และตัวแปรดังกล่าวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับประสิทธิภาพในการตัดสินใจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดสงขลา โดยปัจจัยการเปรียบเทียบกันได้เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการตัดสินใจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดสงขลาสูงที่สุด (Beta = .277) รองลงมาได้แก่ ความเชื่อถือได้ (Beta = .238) ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ (Beta = .226) ส่วนปัจจัยความเข้าใจได้ (Beta = .219) ส่งผลน้อยที่สุด โดยตัวแปรต่าง ๆ ทั้งสี่ตัวแปร สามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพใน

การตัดสินใจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดสงขลาได้ร้อยละ 74.8 ($F = 104.421, p=.000$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย .26296 ดังแสดงในตารางที่ 6 ส่วนปัจจัยทางด้านคุณลักษณะของธุรกิจ อันได้แก่ รูปแบบธุรกิจ จำนวนพนักงาน และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ พบว่า ไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการตัดสินใจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดสงขลา

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณของปัจจัยคุณภาพข้อมูลทางบัญชี และคุณลักษณะของธุรกิจที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการตัดสินใจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดสงขลา

ปัจจัย	B	SE	Beta	t	p-value
ค่าคงที่	.666	.136		4.881	.000**
ความเข้าใจได้ (X_1)	.177	.045	.219	3.933	.000**
ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ (X_2)	.194	.050	.226	3.876	.000**
ความเชื่อถือได้ (X_3)	.215	.049	.238	4.367	.000**
การเปรียบเทียบกันได้ (X_4)	.245	.048	.277	5.096	.000**
รูปแบบธุรกิจ (X_5)	.013	.035	.012	.367	.714
จำนวนพนักงาน (X_6)	.000	.001	-.033	-.989	.323
ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ (X_7)	.002	.002	.036	1.096	.274
R = .865 R ² = .748 adj.R ² = .741 df = 7,246 F = 104.421*** SE _{est} = .26296					
p – value = .000					

หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการศึกษาสามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ได้ดังตารางที่ 7 ซึ่งมีเพียงปัจจัยคุณภาพของข้อมูลทางบัญชี ด้านความเข้าใจได้ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเชื่อถือได้ และการเปรียบเทียบกันได้ ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการตัดสินใจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดสงขลา จึงยอมรับสมมติฐานที่วางไว้ ส่วนปัจจัยทางด้านคุณลักษณะของธุรกิจ อันได้แก่ รูปแบบธุรกิจ จำนวนพนักงาน และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ

พบว่า ไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการตัดสินใจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดสงขลา จึงปฏิเสธสมมติฐานที่วางไว้

ตารางที่ 7 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตัวแปร	ทิศทางที่คาดการณ์	ทิศทางของ ผลการทดสอบ	สมมติฐาน
ความเข้าใจได้ (X_1)	บวก	บวก	ยอมรับ
ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ (X_2)	บวก	บวก	ยอมรับ
ความเชื่อถือได้ (X_3)	บวก	บวก	ยอมรับ
การเปรียบเทียบกันได้ (X_4)	บวก	บวก	ยอมรับ
รูปแบบธุรกิจ (X_5)	บวก	บวก	ปฏิเสธ
จำนวนพนักงาน (X_6)	บวก	ลบ	ปฏิเสธ
ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ (X_7)	บวก	บวก	ปฏิเสธ

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาเรื่องคุณภาพข้อมูลทางบัญชีที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดสงขลา สามารถสรุปผลและอภิปรายผลจากข้อค้นพบต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. ระดับคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดสงขลา สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยที่ตั้งไว้ซึ่งจากการศึกษาคุณภาพข้อมูลทางบัญชี พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านอื่นๆ ที่เหลือมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับคะแนน ได้แก่ ด้านความเชื่อถือได้ ด้านการเปรียบเทียบกันได้ และด้านความเข้าใจได้ จากผลการศึกษาคุณภาพข้อมูลทางบัญชี ด้านความเชื่อถือได้ เป็นลักษณะคุณภาพพื้นฐานซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในทิศทางบวก ซึ่งผลการศึกษาเป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้ แสดงว่าคุณภาพข้อมูลทางด้านบัญชีด้านความเชื่อถือได้ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดสงขลา เนื่องจากข้อมูลที่เชื่อถือได้ต้องนำเสนอเหตุการณ์เชิงเศรษฐกิจโดยครบถ้วน คือ กิจการต้องนำเสนอและเปิดเผยข้อมูลทางการเงิน ให้ความหมายและคำอธิบายที่จำเป็นอย่างครบถ้วน เพื่อให้ผู้ใช้ข้อมูลทางการเงินไม่เข้าใจผิดในฐานการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการ ซึ่งสอดคล้องกับ อีรเดซ วิริยะกุล (2559) ที่ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพข้อมูลทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจขนาด

กลางและขนาดย่อม (SMEs) ในพื้นที่จังหวัดระนอง พบว่า คุณภาพข้อมูลทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในพื้นที่จังหวัดระนอง โดยภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านความเข้าใจได้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจด้านความเชื่อถือได้ และด้านการเปรียบเทียบกันได้ อยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้จัดทำงบการเงินได้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายวัตถุดิบล่วงหน้าที่ยกเลิกไม่ได้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน และมีความเป็นกลาง โดยต้องนำเสนอข้อมูลทางการเงินโดยปราศจากอคติหรือความเอนเอียง แม้ว่าการนำเสนอข้อมูลทางการเงินนั้นอาจส่งผลเสียหายแก่กิจการได้ นอกจากนี้ใกล้เคียงกับแนวคิดของ วรันทน์ ชื่นพิบูลย์ (2557) ที่ศึกษาเรื่องผลกระทบสภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่มีต่อคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและประสิทธิภาพการตัดสินใจของ SMEs ในภาคเหนือ พบว่า ผู้บริหารมีความเห็นด้วยกับคุณภาพข้อมูลทางบัญชีโดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านความเข้าใจได้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความเชื่อถือได้ และด้านการเปรียบเทียบกันได้ นอกจากนี้ยังใกล้เคียงกับ ศศิธร ราชพิบูลย์ (2557) ที่ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจสารสนเทศ คุณภาพของสารสนเทศทางการเงินบัญชี และประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารธุรกิจโรงแรม 5 ดาวในประเทศไทย พบว่า ความรู้ความเข้าใจสารสนเทศและคุณภาพของสารสนเทศทางการเงินบัญชีที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร และความรู้ความเข้าใจสารสนเทศของผู้บริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพของสารสนเทศทางการเงินบัญชี ดังนั้นการพัฒนาทักษะความรู้ความเข้าใจสารสนเทศทางการเงินบัญชีของผู้บริหารและคุณภาพของสารสนเทศทางการเงินบัญชีมีความสำคัญอย่างมากที่ช่วยให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เข้าใจแม่บทการบัญชีและนำแม่บทการบัญชีไปใช้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

นอกจากข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์ ซึ่งมีความเชื่อถือได้ ข้อมูลทางการเงินยังสามารถเพิ่มประโยชน์ได้มากขึ้นด้วยลักษณะเชิงคุณภาพเสริม ในเรื่องของการเปรียบเทียบกันได้ ความเข้าใจได้ โดยผู้ใช้รายงานทางการเงินมีความรู้พอควรเกี่ยวกับธุรกิจและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องและมีความสามารถที่จะอ่านและวิเคราะห์รายงานทางการเงินได้โดยใช้ความพากเพียรพอควร (สภากาชาดบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2554) สอดคล้องกับสายฝน วิลัย (2558) ที่ได้การศึกษาเรื่องคุณภาพข้อมูลทางบัญชีที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนในรูปบริษัทจำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัด ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา พบว่า คุณภาพข้อมูลทางบัญชีด้านการเปรียบเทียบกันได้ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและความเชื่อถือได้ ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร ในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ผลที่ได้จะเป็นข้อมูลที่สำคัญให้ผู้จัดทำบัญชีได้ตระหนักถึงความสำคัญของคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและเพื่อส่งเสริมให้จัดทำรายงานต้องมีข้อมูลที่มีลักษณะเชิงคุณภาพตามที่กำหนดไว้ในแม่บทการบัญชี เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการตัดสินใจให้แก่ผู้ประกอบการ อันนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์และก่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดแก่องค์กร นอกจากนี้สอดคล้อง

กับฤกษ์ประกาย ชมชื่น (2557) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพข้อมูลทางบัญชี กับประสิทธิภาพในการตัดสินใจของผู้บริหารวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัด เชียงใหม่ พบว่า ในวิสาหกิจขนาดย่อม ความเชื่อถือได้และความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมี ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร แสดงว่า ถ้าข้อมูลมีความเชื่อถือได้และมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ ประสิทธิภาพในการตัดสินใจของผู้บริหารเพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ปิยมาศ เหลือล้ำ และคณะ (2556) ที่ศึกษาเรื่องผลกระทบคุณภาพรายงานทางการเงินที่มีต่อ ประสิทธิภาพการตัดสินใจของ SMEs ในจังหวัดสุรินทร์ พบว่า คุณภาพรายงานทางการเงิน ด้าน ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความเชื่อถือได้ ด้านการเปรียบเทียบกันได้ มีความสัมพันธ์ และกระทบกับการตัดสินใจโดยรวม และดารณี เอื้อชนะจิต (2554) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของ คุณภาพข้อมูลทางบัญชีและลักษณะองค์กรธุรกิจที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารใน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า คุณภาพข้อมูลทางบัญชีด้านความเกี่ยวข้องกับการ ตัดสินใจและคุณภาพข้อมูลทางบัญชีด้านการเปรียบเทียบกันได้ ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพ การตัดสินใจของผู้บริหาร ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ช่วยให้ข้อมูลทางการเงินที่มีความเกี่ยวข้องกับการ ตัดสินใจต้องสามารถสร้างความแตกต่างในการตัดสินใจได้อย่างมีสาระสำคัญ โดยช่วยผู้ใช้งบ การเงินยืนยันผลของเหตุการณ์หรือรายการค้าในปัจจุบันที่จะเกิดขึ้นในอนาคต (สภาวิชาชีพ บัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2554)

ส่วนประสิทธิภาพในการตัดสินใจของผู้ประกอบการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ มีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านการเกิดประสิทธิผลสูงสุด มีความ คิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆ ที่เหลือ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เรียง ตามลำดับคะแนน ได้แก่ ด้านการยอมรับจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ด้านความรวดเร็วทันเหตุการณ์ และ ด้านบรรลุลวัตถุประสงค์ ซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในทิศทางบวก ซึ่งผลการศึกษาเป็นไปตามที่ คาดการณ์ไว้ กล่าวคือ ผู้ประกอบการมีความสามารถในการจดจำสิ่งและเข้าใจข้อมูลคุณภาพ ข้อมูลทางบัญชีได้ รวมทั้งสามารถถ่ายทอดหรือสื่อความหมายได้ สามารถที่จะตีความหลังจาก ได้ข้อมูลนั้นมาแล้ว (Bloom, 1972) มีความใกล้เคียงกับการศึกษาของธีรเดช วิริยะกุล (2559) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพข้อมูลทางการบัญชีกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในพื้นที่จังหวัดระนอง โดยพบว่า ประสิทธิภาพการ ตัดสินใจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในพื้นที่จังหวัดระนอง โดยภาพรวมและ รายด้าน ได้แก่ ด้านความรวดเร็ว ทันเหตุการณ์ ด้านการบรรลุลวัตถุประสงค์ ด้านการเกิด ประสิทธิภาพสูงสุด และด้านการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับกับ การศึกษาของวิจิตรา กิณวงศ์ (2553) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพข้อมูลทางการ บัญชีบริหารและประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจที่ได้รับมาตรฐาน ISO 9000 ใน กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นว่าข้อมูลบัญชีบริหารช่วยให้การตัดสินใจมีประสิทธิภาพอยู่ใน ระดับมาก ซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับข้อมูลทางบัญชีของกิจการ ที่มี

ลักษณะที่ทำให้ข้อมูลมีประโยชน์สูงสุดในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้การเงิน (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2554) อย่างไรก็ตาม สำหรับในประเด็นด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นคะแนนความคิดเห็นที่น้อยกว่าด้านอื่นๆ โดยเฉพาะในประเด็น “กิจการให้ความสำคัญกับการนำเสนอข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ โดยสามารถลดความไม่แน่นอนที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้” นั้น ทั้งนี้ข้อมูลจะเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจได้ก็ต่อเมื่อข้อมูลนั้นช่วยให้ผู้ใช้การเงินสามารถประเมินเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต รวมทั้งช่วยยืนยันหรือชี้ข้อผิดพลาดของผลการประเมินที่ผ่านมาของผู้ใช้การเงินได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีขนาดธุรกิจที่ไม่ใหญ่มากนัก การดำเนินธุรกิจที่ไม่ต้องเผชิญหรือกระทบกับความผันผวนทางเศรษฐกิจมากมายนัก จึงให้ความสำคัญกับประเด็นดังกล่าวน้อยกว่าประเด็นอื่นๆ แต่ให้ความสำคัญกับความเชื่อถือได้ของข้อมูลทางบัญชีมากกว่า ซึ่งข้อมูลทางบัญชีที่น่าเชื่อถือได้จะทำให้สถานประกอบการมีโอกาสในการพัฒนาธุรกิจ โดยเฉพาะการได้รับการพิจารณาส่งเสริมหรือขยายกิจการจากภาครัฐ และการเข้าถึงแหล่งเงินทุนจากสถาบันการเงินได้สะดวกและน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

ส่วนประสิทธิภาพในการตัดสินใจของผู้ประกอบการ กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความสามารถในการตัดสินใจประเมินทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งจากข้อมูลทางบัญชีการเงินเพื่อเป็นทางให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยใช้ทรัพยากรที่กำหนดอย่างเหมาะสมก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของธุรกิจ โดยคำนึงถึงความรวดเร็ว ทันเหตุการณ์ การบรรลุวัตถุประสงค์ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และการยอมรับของผู้เกี่ยวข้อง (สมยศ นาวิการ, 2550)

2. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและประสิทธิภาพในการตัดสินใจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดสงขลา พบว่า คุณภาพข้อมูลทางบัญชี ได้แก่ ความเข้าใจได้ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเชื่อถือได้ และการเปรียบเทียบกันได้ มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการตัดสินใจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดสงขลา โดยปัจจัยการเปรียบเทียบกันได้เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการตัดสินใจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดสงขลาสูงที่สุด รองลงมา ได้แก่ ความเชื่อถือได้ ความเข้าใจได้ ส่วนปัจจัยความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจส่งผลน้อยที่สุด เนื่องจากการเปรียบเทียบกันได้ ผู้ใช้สามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลทางการเงินมากยิ่งขึ้น โดยการเปรียบเทียบกับข้อมูลทางการเงินที่คล้ายกันของกิจการอื่นสำหรับรอบระยะเวลาเดียวกัน หรือโดยการเปรียบเทียบกับข้อมูลทางการเงินที่คล้ายกันของกิจการเดียวกันสำหรับรอบระยะเวลาเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของธีรเดช วิริยะกุล (2559) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพข้อมูลทางการเงินกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในพื้นที่จังหวัดระนอง พบว่า คุณภาพข้อมูลทางการเงินมี

ความสัมพันธ์ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในพื้นที่จังหวัดระนอง เช่นเดียวกับการศึกษาของปิยมาศ เหลือล้น และคณะ (2556) ที่ศึกษาผลกระทบของคุณภาพรายงานทางการเงินที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจ SMEs ในจังหวัดสุรินทร์ พบว่า คุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความเชื่อถือได้ และด้านการเปรียบเทียบกันได้ มีความสัมพันธ์และผลกระทบกับการตัดสินใจโดยรวม การศึกษาของสายฝน วิสัย (2558) ที่ศึกษาคุณภาพข้อมูลทางบัญชีที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา พบว่า คุณภาพข้อมูลทางบัญชี ด้านการเปรียบเทียบกันได้ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และความเชื่อถือได้ ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา และการศึกษาของฤกษ์ประกาย ชมชื่น (2557) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพข้อมูลทางการเงินกับประสิทธิภาพในการตัดสินใจของผู้บริหารวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ในวิสาหกิจขนาดย่อม ความเชื่อถือได้ และความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ในทิศทางเดียวกันกับประสิทธิภาพในการตัดสินใจของผู้บริหาร ซึ่งการเปรียบเทียบกันได้ทำให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถคาดคะเนแนวโน้มของฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานและกระแสเงินสดของกิจการที่เปรียบเทียบกันได้ทำให้ผู้ประกอบการสามารถใช้ข้อมูลที่มีประโยชน์สูงสุดในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงิน ทำให้ผู้บริหารตัดสินใจการเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด และทำให้บรรลุมิติวัตถุประสงค์ภายใต้ประโยชน์สูงสุดทั้งด้านกระบวนการและผลลัพธ์ ซึ่งองค์ประกอบของประสิทธิภาพการตัดสินใจจะสะท้อนถึงความรวดเร็วและทันเหตุการณ์การนำองค์การให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ก่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดแก่องค์กร รวมไปถึงผลจากการตัดสินใจดังกล่าวได้รับการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง และการตอบสนองต่อความต้องการ (สมยศ นาวีการ, 2550)

ดังนั้นผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ควรให้ความสำคัญต่อคุณภาพข้อมูลทางบัญชี และผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงรายงานทางการเงินให้มีความน่าเชื่อถือและถูกต้องตามมาตรฐานการบัญชี และสามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจ วางแผนการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพก่อให้เกิดการพัฒนาธุรกิจอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ธุรกิจประสบความสำเร็จในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องต่อไป

ข้อจำกัดในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างมีเพียง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ไม่ครอบคลุมทั่วจังหวัดสงขลา ซึ่งอาจจะให้ผลการศึกษาที่ไม่ตรงกับผลการศึกษาในครั้งนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในอนาคต

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในอนาคต คือ ขยายกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมทั้งจังหวัดสงขลา โดยใช้ปัจจัยที่คาดว่าจะมีอิทธิพลกับประสิทธิภาพการตัดสินใจตัวอื่นๆ เพื่อใช้ในการศึกษา และเปรียบเทียบกับแต่ละประเภทธุรกิจด้วย

เอกสารอ้างอิง

- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์. (2560). สืบค้นเมื่อ 31 กรกฎาคม 2561, จาก http://www.dbd.go.th/mobile/news_view.php?nid=469403519.
- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์. (2561). สืบค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2561, จาก http://www.dbd.go.th/mobile/news_view.php?nid=469403519.
- ดารณี เอื้อชนะจิต. (2554). ผลกระทบของคุณภาพข้อมูลทางบัญชีและลักษณะองค์กรธุรกิจที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. รายงานการวิจัยรับทุนอุดหนุน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ธีรเดช วิริยะกุล. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพข้อมูลทางการบัญชีกับประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในพื้นที่จังหวัดระนอง. การค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต(การบัญชี). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปิยมาศ เหลือล้ำ และคณะ. (2556). ผลกระทบของคุณภาพรายงานทางการเงินที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจ SMEs ในจังหวัดสุรินทร์. วารสารการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 5(4).
- พรรณี วรวิจิตร จงสถิต. (2559). ศึกษา SMEs กับเรื่องของบัญชีกับภาษี ตอน SMEs กับการทำบัญชี. สืบค้นเมื่อ 31 พฤษภาคม 2561, จาก <https://www.smartsme.co.th/content/17964>.
- พิทยา ศิริ. (2557). ปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดสงขลา. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. 7(2).
- ไพบุลย์ ผจงวงศ์. (2550). หลักการบัญชีต้นทุน. กรุงเทพฯ : เอสแอนด์จี กราฟฟิก.
- ฤกษ์ประกาย ชมชื่น. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพข้อมูลทางการบัญชีกับประสิทธิภาพในการตัดสินใจของผู้บริหารวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ บัณฑิตมหาบัณฑิต. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- วันนพรัตน์ ชื่นพิบูลย์. (2552). ผลกระทบของสภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่มีต่อคุณภาพข้อมูลทางการบัญชีและประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ บัณฑิตมหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิจิตร กิณางค์. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพข้อมูลทางการบัญชีบริหารและประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจที่ได้รับมาตรฐาน ISO 9000 ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ บัณฑิตมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศศิธร ราชพิบูลย์. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจสารสนเทศ คุณภาพของสารสนเทศทางการบัญชีและประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารธุรกิจโรงแรมระดับ 4-5 ดาวในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ บัณฑิตมหาบัณฑิต. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์. (2554). แม่บทการบัญชี (ปรับปรุง 2554). สืบค้นเมื่อ 23 มิถุนายน 2561, จาก http://fap.or.th.a33.readyplanet.net/images/column_1359010309/1%20Framework.pdf.
- สมยศ นาวิการ. (2550). การบริหาร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สายฝน วิลัย. (2558). คุณภาพข้อมูลทางบัญชีที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. วารสารชุมชนวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. 9(2).
- สิทธิ์ อีธรรม. (2550). แนวคิดพื้นฐานทางการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.). 2560. รายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. สืบค้นเมื่อ 31 พฤษภาคม 2561, จาก http://www.sme.go.th/upload/mod_download/download - 20171124082136.pdf.
- Bloom, B. S. (editor) et al. (1972). Taxonomy of Educational objectives classification of educational goals, handbook I : cognitive domain. New York : David Mckay Company, Inc.
- KrungthaiSME Focus. (2562). 3 ปัญหาที่เกิดจาก SMEs วางแผนบัญชีผิด. สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2562, จาก <https://sme.ktb.co.th/sme/productListAction.action?command=getDetail&cateMenu=KNOWLEDGE&cateId=18&itemId=155>.
- Smart SMEs. (2559). รู้ยัง SMEs ไทยมีปัญหอะไรบ้าง. สืบค้นเมื่อ 31 มกราคม 2562, จาก <https://www.smartsme.co.th/content/47184>.